

רע"פ 4754/19 - אברהם חיים שרייבמן נגד עיריית תל אביב-יפו

בית המשפט העליון

רע"פ 4754/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אברהם חיים שרייבמן

נגד

המשיבה: עיריית תל אביב-יפו

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק עפמ"ק 34308-03-19 מיום 29.5.2019 שניתן על ידי כב' השופטת העמיתה מרים סוקולוב

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת מ' סוקולוב) מיום 29.5.2019 בעפמ"ק 34308-03-19, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (כב' השופטת ע' יעקובוביץ) בח"נ 15266-07-18.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של שימוש שלא כדין בנתיב נסיעה אשר יועד וסומן בתמרור כנתיב תחבורה ציבורית, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. ביום 7.5.2017 צולם רכבו של המבקש כשהוא נוסע בנתיב המיועד לתחבורה ציבורית. המבקש הגיש בקשה להישפט בגין הדו"ח. במשפטו, טען המבקש כי העירייה כשלה בכך שלא התריעה בתמרור, כנדרש על פי דין, כי הנסיעה בנתיב התחבורה הציבורית נאכפת

עמוד 1

באמצעות מצלמות. בית המשפט לעניינים מקומיים קבע - בהסתמכו על מוצג נ/2, על עדות הפקח ועל סרטון אשר תיעד את קרות האירוע בזמן אמת - כי בכיוון נסיעתו של המבקש הוצב כחודשיים עובר למועד ביצוע העבירה תמרור "נתיב תחבורה ציבורית אכיפה באמצעות מצלמות", וכי המבקש נהג את רכבו בנתיב תחבורה ציבורית ואף חצה צומת כשהוא נוסע בנתיב זה. בנוסף לכך, עמד בית המשפט על כך כי לבקשת המבקש אף נשלחה אליו תמונה מהמשיבה ובה נראים בבירור התמרורים הרלוונטיים. עוד נקבע כי המבקש לא הוכיח שנפל פגם בהצבת התמרורים.

2. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי. בערעורו, טען המבקש כי התמרורים שהוצבו אינם תקינים וכי לא הוצבו כל התמרורים הנדרשים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בקבעו כי פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים מנומק ומבוסס מבחינה ראייתית, ומשכך הוא אינו מוצא מקום להתערב בו.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

נימוקי הבקשה

3. המבקש שב וחוזר על הטענות שהעלה לפני הערכאות מטה בעניין הצבת תמרורים שלא כדין והעדרו של תמרור המתריע על אכיפה באמצעות מצלמה בנתיב תחבורה ציבורית, תוך שהוא מצביע על פגמים שנפלו לשיטתו הן בפסק דינו של בית משפט קמא והן בהתנהלות באי כוח המשיבה בדיונים שהתקיימו בעניינו.

דיון והכרעה

4. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כלל ידוע הוא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל (1.6.2014)). אמות המידה האמורות אינן מתקיימות בבקשה שלפניי והמבקש אף אינו מנסה לטעון זאת. אף לא שוכנעתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי המצדיק דיון בעניינו ב"גלגול שלישי".

5. עיקר טענות המבקש בבקשה שלפניי נוגעות לממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית. כידוע, אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית למעט במקרים חריגים ומצומצמים, על אחת כמה וכמהעת עסקינן ב"גלגול שלישי" (רע"פ 7789/18 דהאן נ' מדינת ישראל (6.12.2018)). בית המשפט לעניינים מקומיים קבע כי בעניינו של המבקש "הוצב תמרור נתיב תחבורה ציבורית אכיפה באמצעות מצלמות, חודשיים קודם לאירוע" וכי המבקש "לא הביא כל ראיה או ראשית ראיה לגבי אי חוקיות התמרורים", ובית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב בממצאים אלו. בנסיבות אלה, לא מצאתי כל עילה להתערבותו של בית משפט זה.

6. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשע"ט (17.7.2019).

שׁוֹפֵט
